

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

A gazdák és az ipar cikkek drágasága.

A drágaságnak, mélyen tisztelt újság olvasó közönség, két fő oka van. Az egyik a vagyonszerzési mánia, a másik a készlethiány. A vagyonszerzési mánia okozza azt, hogy szűkös készleteket is túllontul nagy haszonnal akarják a fogyasztókhöz eljuttatni. Mindenki a fogyasztó bőrére akar keresni holott a szűkös készletek igazságos elosztásával mindenki megtalálhatná számítását. A háború alatt szinte megdöbbenéssel láttuk, hogy minden ipari üzem részint nyereségvágyból részint az ugynevezett jövőrevaló tekintettel óriási készleteket raktározott el és ma sem csinál egyebet, de magára a fogyasztásra egyáltalán nem gondol. Ezzel szemben a földmivelő, akit állandóan fenyeget a belátástalanul megállapított maximális árakkal súlyosított rekvirálási pallós, ha némi kis pénzfelesleghez jutott is a háború folyamán, nem tud boldogulni, mert a termelést nem tudja fokozni.

Elsősorban is mind elvitték a legények elejét, a termelés munkáját öreggek, asszonyok és gyermekek végzik kissébb hozzáértéssel, kevesebb energiával, kevesebb látókörrel de amellet túllontul telítve hangzatos jelszavakkal hogy a mezőgazdasági termelés fokozása tisztán csak attól függ, vajjon

van-e kedve a szántó-vető magyarnak pénzt befektetni a gazdálkodásban. Hogyan volna. Vétkezik mindenki, aki kétségbe vonja azt, hogy a földmivelő népünk a háború alatt elért pénzbeli feleslegét nem szívesen fektetné be műtrágyába, rézgálicba, gépekbe vető magba. abraktakarmányba, ámde ez szinte rendetlen dolog, mert Magyarország termését produkáló kiscgazdák vagy azok itthonmaradt családtagjai szinte visszariadnak attól, hogy egy emberre kiszabott százhusz gunyáért és télire való petróleumért egy mázsa kukorica, vagy zabnak az árát kell odaadni. Ilyen viszonyok között nem is csoda, hogy ha a magyar a mezőgazdasági termelők körében szinte általános az az óhaj, hogy ne csak mezőgazdasági termények árát szabják meg, hanem egyuttal mindannak az árát is, amitől függ a mezőgazdasági termelés produktivitása és a mezőgazdasági termelés fejlődése, de elsősorban a folytonosságnak a fentartása. Tisza István miniszterelnök mondta ki annak idején ezt a kétségtelen igazságot, hogy bankóval nem lehet szántani, igazság viszont az is, hogy ma a szántás vetés nemzetfentartó munkájához szükséges bankó nem a gazdák zsebében vándorolnak. Ezeket a zsebeket kell minden körülmények között megrendszabályozni. Nagyon is időszerű tehát az Országos Magyar Gazdasági Egyesületnek a kormányhoz intézett s legutóbbi közírást tett az a

fölterjesztése, ami az elvitázhatatlan igazságként állapítja meg, hogy az elsőrendű szükségleti cikkeknek, tehát az élelmiszereknek a termelését csak úgy lehet a mai viszonyok közt fentartani, a termést úgy lehet fokozni ha a kormány gondoskodik a maga hatalmával arról, hogy a gazdálkodás vitéléhez szükséges anyagok és eszközök ne uzsura áron kerüljenek a nép legszélesebb rétegei körébe. Ez más szóval annyit jelent, hogy ha a háború folyamán béklyót tudnak tenni a gazda kezére, tessék ugyanolyan elbánásban részesíteni a kartelleket, a közvetítőket és mindazokat, akik a béke időben is béklyóban, guzsbakötve tartották az ország népét.

D. J.

Meg kell tanulni

a számvetést alaposan, jól, mert aki téved, kénytelen lesz a saját kárán okulni. Rendnek kell egyszer lenni. A rendet követelte eddig is mindenki, de mindig — mástól. Pedig a legközvetlenebből minden polgár saját magánál és háza táján kezdheti meg a rendcsinálást. Most egy kis fordulat állt be. Reméljük legalább, hogy beállt a kis fordulat. A közönséghez oda került az O.K.H.: az országos közéletmészési hivatal, s annak élén, az elnök, akinek rengeteg kötelessége, de rengeteg joga is van. A közönség bizonyára elvárja az elkövetkezendő rendet, az elnök bizonyára teljesíteni igyekszik kötelességét, hogy a közönség várakozása ne maradjon meggő. Példá, hogy a kötelessége teljesítéséhez kénytelen lesz jogait is érvényesíteni. Kötelessége

A vilovai tündér.

Emberemlékezet óta nem volt olyan gonosz hírű falu, mint Vilova. Válogatott tolvajok és vásári fosztogatók lakták, s a férfiak oly gyakran vándoroltak a vármegye főstjére, mint ahogy a városi urak a fürdőkre utaznak. Néha szinte kihalt az egész falu, a szél búsan fityörészt a nádfődeles háztetőkön: az asszonyok, a szegény, sudártermetű vilovai asszonyok, szekerekbe ültek, hogy deputációba menjenek Korponay György alispánhoz eressze haza az urakat, nincs aki fiaikat fölnevelje, lovaikat kipányvázza. Elhervadnak mind a nád a decemberi szélben.

Az alispán jó ember volt, de nem tehetett semmit. Jobb, ha azok a fránya vilovaiak a tömlőcbe azáradnak, mintha hét járás becsületet tartanak állandó retégésben. Inkább csak sirjanak az asszonyok, mintsem a vásáros kereskedők járjanak örökösen a vármegye nyakára.

— Nem is igazi rácsok ezek, mondotta egyszer Istvánfi plébános, mikor az elátkozott falu mellett elhajtattunk. Valami itt felejtett tatárivadék lehet. Régi török nahije maradványa ez a falu. Nézzé meg a vilovai férfiakat. Tiszta tatárkoponyák, fekete az ar-

cuk mind a föld. Utanállásra és zsványságra született ez a nép.

A lovak, a sovány vilovai lovak, busan legeltek bányára kötve a Csikér sárga partja mellett.

Az utas, ha éjszaka elhajtott erre a kocsi-jával, ijedtében keresztet vetett magára. A szél furcsa nótákat fityörészt a dűledező viskók fölött. Az út mellett lábatlankodó szélmalom is oly különösen lóbálta a kerekét, mintha valami elátkozott óriás hadonázna a kezével.

Néha vidám muzsikazenéjét is alsodorta a szellő az országot föl. A nagytéren, fehér holdfényenél a vilovai asszonyok jártak kecsesen a szomorú koló táncot. Az utas azért csak gyorsabb hajtásra nógatta a kocsisát. A vilovai asszonyok szépsége ép oly veszélyes lehetett, mint tatárképi férjeik vadsága.

Egy viharos éjszakán történt, hogy nemes Enereffy Péter kigyósi földesur elakadt a falu közepén a hintájával a sárban. A nemes úr káromkodott nagyot, szidta a szenteket mint a záporosó, de a megfeneklett hintó csak nemakart kimozdulni a pocsolóyából. Hiába no, az éjszakát itt kell már tölteni, ebben az istenverte fészekben.

Szerencsére hamarosan ráakadt a kocsmára, ahonnan keserves dudaszó sirt ki a ziman-kós éjszakába. Néhány sunyiképi legény mu-

latozott a kecskelábu asztal mellett.

Gyönyörű asszony volt a kocsmárosné, hét faluban megcsodált szépség. Áttűzött feje átkötve, amely alól még inkább kicsillámlott világos hajának tündéri szökése. A nyakát aranypénzekből kötött násfonta át; karcsu derekát sárga selyem török salaváré ölelte keresztül. A szeme kékebb volt mint a Csikér vize napsütötte időben s aki egyszer beletekintett, még jobban megszedült, mintha álló hégig kóstolgotott volna a szép asszony borából.

Nem csoda, hogy a nemes Endreffy uramnak, aki bolondult az asszonyokért, karikára nyílt a szeme a bámulattól.

— Hogy ilyen tündérek élhessenek ebben a sálfészekben.

A menyecske Koda Szávnak volt a felesége. Annak a Kodának, aki a leghíresebb rabló volt az egész környéken. Most a tömlőcbe ült, bűnhődve istentelen életéért.

— Mit főzöl nekem menyecske? — kérdezte Endreffy, dévajul megcsipkedve a szép asszony lilomarcát.

— Paprikás csirkét csipetkével, ha parancsolja — felelte az asszony, durcásan a kezére ütve a csintalankodó úrnak.

Kiperdült a konyhába, szinte patlogott utána selyem katrincája. A nemes úrnak

és joga egybevág annak ellenőrzésében, hogy a közönség betartja-e a rendet. Azt a rendet amelyet mindig másoktól követelt. Azt a rendet, a melyet önfegyelmelzéssel rendszerrel magának kellett volna megteremteni és megőrizni. Azt a rendet, amelyet a maximális ár túlfizetésével, vagy a túlfizetésével megbontott. Azt a rendet, amit az adagmegállapítás be nem tartásával feldöntött — Szóval azt a rendet, amelyet csak fogalomként őrzött meg, de amelynek még a csiráját sem lehetett hosszú időn át — talán éppen mióta arra szükség van. — fölfedezni. Az elszokottság folytán kissé nehéz lesz beletanulni a korlátok közé. De meg kell lenni. Meg kell tanulni a számokat és azoknak értékét. s e szerint kell élni. azok a testvéreink akik a fronton vannak, nagyobb szabású és nehezebb dolgokat is megtanultak miértünk. Nekünk is meg kell erőltetnünk magunkat egymásért. Tanuljunk meg hinni, tanuljunk meg bizni hatóságainkban és akkor megkönnyítjük a minket érintő munkájukat. Akkor nem halmozunk fel otthon hónapokra való élelmiszert (mi akik béke idején az olcsó világban, is csak egy napra vagy hétre gondoltunk). s emellett nem küldjük családunkat a napi szükségletek beszerzése végett is, hanem elszendvedjük, hogy a mi készletünk mellett másoknak is maradjon, akik ha akarnának is nem tudnának élelmi cikkeket összehalmozni — Ha eddig ezt nem is akartuk tudni, ezentúl vegyük tudomásul. Számoljunk magunkkal és számoljunk azzal is, hogy a végleges győzelmet csak akkor biztosíthatjuk, ha nemcsak nekünk, egyeseknek, hanem az ország egész lakosságának biztosítva van az ellátása. Ehhez pedig minden ember rendszeretete, számolni tudása, önfegyelmelzése szükséges.

A tisztességes és tisztességtelen kereskedők.

A tisztességes kereskedők érdekében leiratot küldött a belügyminiszter a vármegyékhez, a törvényhatóságokhoz és a fővárosokhoz mint a leirat említi, némely vidéki hatóság túlzott buzgalomával átlépte a törvényes hatáskörét az árdrágítási eljárások alkalmával.

A belügyminiszternek igaza van, amikor a tisztesség védelmére siet. A becsületes kalmárt meg kell védelmezni a hatósági tulbuzgóság zaklatásától. A tisztességtelen üldözését pedig a legnagyobb eréllyel kell végrehajtani.

Az igazság nem lehet igazságtalanság. Az igazi igazság csak igazságos lehet. Kímélet-

minden vére a fejébe szállott s egészen megfeledkezett elrekedt kocsijáról.

— Mi a neved? — kérdé később az asszonyt s megsimogatta, tenyerében tartotta ennek formás fehér kezét. Fehér volt ez a kéz mint a lilium, csak a parányi körmök voltak rózsaszínűre festve. Ezek a bonyó asszonyok milyen kényesek. Még a körmeiket is kifestik!

— Danicának kereszteltek volna, — felelte ez szemlesütve.

— Miért vagy oly szomorú? — firtatta ovább a nemes úr.

A szép asszony arca egy pillanatra elborult. Még egy csillogó könnysepp is megrezdült a lesütött szempillák alatt.

— Hét hónapja tömlőben szenved az uram — susogta fehérre vált arccal, menyegzőjének éjszakáján rabolták el tőlem a vármegye emberei. Hogy az Isten verje meg a gazembereket!

Endreffy átölelte az asszony derekát. Alig jlenkezett

— Meddig lesz oda az urad?

A szép asszony nagyot sóhajtott: — Talán 10 évre is elmarasztalják szegényt.

A nemes ur sodorított egyet a bajuszán. — Pedig kár volna addig özvegyen elemésztened magad. Gyere velem kigyósi kastélyomba. Olyan életed lesz, mint egy királylánynak. Aranyba fürdetlek, selyembe járatlak.

len és rideg a bűnösrel szemben, de az ártatlant, a becsületeset még tekintettel sem sérti-heti.

Manapság mikor a kereskedelem világában fájdalmasan gyakori visszaéléseket, az árdrágításokat, a készletrejtegetéseket és a hamisításokat fokozott energiával kell üldözni, másrészt fokozott óvatossággal kell arra ügyelni, hogy ártatlantok ne bűnhődjenek. Itt is érvényben kell tartani a büntető törvénykönyv nagylelkű elvét, hogy inkább meneküljön egy bűnös, mint, hogy egy ártatlan bűnhődjön.

Nagy higgadsággal kell tehát az eseményeket mérlegelni és a kereskedők üldözését nem szabad túlzásba vinni. Másrészt azonban a tisztességtelen kereskedők üldözése soha nem lehet eléggé túlzott. Azok a lelketlen kapzsi kereskedők, a kik a háború szomorú viz-onyaiával vissza élnek, a kik a közönség kiszolgáltatottságát és szenvedését kapzsi gonoszságukkal még fokozzák s ahelyett, hogy kiszolgáltatónak, nyuzzák, éheztetik, hamisított élelemmel mérgezik az embereket.

Üldözni kell a kereskedőt, a ki erkölcstelenül nagy hasznot akar kizsarolni a ruhára, a cipőre, tejre, húsrá, zsírra, főzelékre, fára szénre és sok egyéb fontos árura szoruló fogyasztótól. A becsületes kereskedők érdeke, hogy a tisztességes kereskedelem megtisztuljon a salaktól. De érdeke az is, hogy az üldözés ne sértsen ártatlant. E két szempontot kell bölcsen összeegyeztetni annak, a ki a közönséget is megárja védeni és a kereskedelem becsületét is megakarni tisztítani a rárakódott salaktól.

Számolócédulák és papír asztalkendők a vendéglőkben és a kávéházakban.

A m. kir. honvédelmi miniszterium Hadsegélyző Hivatala a háborús jótékonyk általános szervezése során mozgalmat indított az iránt is, hogy a vendéglői és kávéházi közönségnek fizetése alkalmával módot nyújtson filléres adományokat juttatni a házáért elesett hősök özvegyei és árvái javára. Ezért olyan számolócédulákat hozott forgalomba, amelyen az áldozatkész közönség nemes adományait 2, 4, vagy 10 filléres értékkel elismeri.

A Hadsegélyző Hivatal e nemes ekciójával most a szállodások és vendéglősök országos egyesületeinek a vezetősége is intenzívebben foglalkozik s ezért felhívta az összes magyarországi ipartársulatokat e hivatalos jótékonyági számolócédulák vásárlása és állandó

Danica rázta a fejét, kedvesen, szelíden:

— Nem lehet rács asszonyt, mézes szavakkal elcsalni az uratól. Hanem úgy kell elrabolni erővel. Mert hogy erre mifelénk ez a szokás!

Ha szokás, hát legyen! Tizednapra a nemes ur hat vitéz lovassal megjelent a kocsmá előt. A sötétben lézengő fickókat fokossal fejbeütötte egy pillanat műve volt. Aztán nyeregbe kapták a menyecskeket és hajrá, vitték neki a világtalan éjszakának megsem álva a kigyósi kastélyig. A szép Danica ugyan elcsüstitte pisztolyát a levegőbe, de ez már csak az illendőség kedvéért történt. Hogy a jó nevelésnek elég legyen téve.

Hanem ebből nagy baj származott. Koda Szávát ugyanis kiengedték a börtönből. Hetven hamis tanúval bizonyította be az ártatlanságát. Mikor hazaért a faluba, nagy álmétkodással hallotta, hogy az asszonyt elvitték.

— Ki rabolta el?

— Endreffy Péter, a kigyósi földesúr.

— Jól van, felelte a rabló s az arca még sötétebb lett, mint a legfeketébb föld a Bányában.

Másnap éjszaka a kigyósi kastély mind a négy sarkán kigyulladt s a gyönyörű kuria a földig leégett. Mert hát ez is így kívánta a szokás és az illendőség.

S. J.

használatára. A Hadsegélyző Hivatal minden 40 K értékű számolócédula rendelmenyhez 500 drb. hivatalos jelvényel ellátott papír asztalkendőt is mellékel.

Minden vendéglőnek és kávéháznak tartótni kell a jótékonyk e közvetítő munkáját, a nagyközönség szívesen áldoz számlái fizetéseinél 1—2 elguruló fillért, hiszen ezután áldozatkésztsége csak a legkisebb mértékben vételik figyelembe, viszont ha minden vendéglő állandóan használja e számolócédulákat, úgy a befolyó jövedelem igen tekintélyes összeggel fogja növelni a jótékonyk alapot. A számolócédulák — mint minden egyéb jótékonyk kiadványok — portómentes levelezőlapon rendelhetők meg a következő címen: A m. kir. Honvédelmi Miniszterium Hadsegélyző-Hivatala Budapest, V. ker., Akadémia-utca 17, szám, ahonnan a pénz előzetes beküldése esetén portómentesen küldi meg a kiadványokat.

Falusi menyecske

jött be hűlfón a hetivásárra. A karján kosár, a kosárba kendő, a kendőben egy csomó patyolatfehér, gömbölyű tojás. Szembe jön vele egy uriaszony. Az megszólítja:

— Mit visz menyecske?

— Tojást! — hangzik a kurta válasz.

— Eladja?

— Azért hoztam.

— Hány van?

— Tíz.

Az uriaszony már nyul is a kosár után

A menyecske elhuzza a kosarat.

— De pénzért nem adom ám!

— Nem-e?

— Nem.

— Hát miért adja?

— Cukorért.

Az uriaszonynak nincs cukorja, azért hát pénzt ígér a gömbölyű fehér jószágért.

— Adok darabjért tizenkét krajcárt!

— Nem adom.

— Tizennégyet!

— Nem.

— Tizenötért se adja?

— Mondom, hogy csak cukorért adom.

A dolog vége az lett, hogy az üzletből nem lett semmi. A menyecske tovább viszi a kosarat s a kosárba tiz tojást.

Most bemegegy egy házba s amikor kisvártatva kijön, a tiz tojás helyén egy kis csomag van a kosárban. Megszólítom:

— Na, eladta a tojást?

— El.

— Menyiért?

— Ezért ni! — és megmutatja azt a félkiló cukrot, amit a tiz tojásért kapott. Három koronáért nem adta oda a tiz tojást, hatvanégy fillér értékű cukorért odaadta.

Es büszke rá, hogy jó vásárt csinált.

H I R E K

A harmadik karácsony,

közeledik szép lassan. A mi fáradszatlan katonáinkat kőn találja, ezek úgy mint 3 év előtt — a lövészárkok mélyén, hegyek tetején, kis idegen falvakban; — messze a családi tűzhely boldog melegétől. De korántsem elfeledve, hiszen az itthoniak minden gondolata odaszáll hozzájuk, szerető, féltő, aggódo fohászokban.

De ne csak a gondolat szálljon hozzájuk hanem a figyelem jele a sok sok kicsi ajándék is. Nemszabad kimerülni az itthonmaradottaknak az adakozásban! Arra kell gondolnunk, hogy ok is a mi jólétünkért küzdenek, harcolnak, véreznek a havas mezőkön, az óriási hegyek tetején.

Arra kell gondolnunk, hogy a mi adakozásunk milyen csekély az ő rettenetes nehéz, halálveszedelmek közt folyó küzdelmük mellett. — S akkor mindjárt könnyebben nyílnak ki az adakozó kezek — s az idegenben töltött karácsony kedvessé lesz varázsolva a sok kis ajándék által.

— **Előléptetés.** Kisfaludy Endre zalaegerszegi Máv. hivatalnokot a IX. fiz. osztály 3. fokozatából soronkívül a 2. fokozatba léptették elő.

— **Beszállásolási pótdíjak.** Több község felszólalt ammiatt, hogy a havidíjak hosszantartó ideiglenes beszállásolása a most folyó háboru alatt a községekre igen nagy terhet ró, ami különösen a téli időszakban érhető, amikor t. i. a lakásadó a szobákat fűteni is köteles. A honvédelmi miniszter ennek következtében felhatalmazta a kir. honvédkerületi parancsnokságot, hogy ott, ahol ez hosszabb tartamu beszállásolás méltányosnak látszik, a községek kérelmére a törvényszerű térítésen felül esetenként kizárólag a téli hónapokra és csakis a háboru tartamára, 1916. évi november 1-től kezdve minden szobára egy beszállásolási nap után 30 fillérbe megállapított póllékot engedélyezhessen. — Nem lehet kétséges, hogy Sümeg fölöttlenül abba a kategóriába tartozik, amelynek tagjai joggal reflektálnak a napi 30 filléres beszállásolási pótdíjakra. Felhívjuk ennél fogva az illetékes helybéli ténnyezők figyelmét a honvédelmi miniszter fenti rendelkezésére.

— **Ismét Zsid.** Nem is olyan régen történt, hogy Zsid községben két ízben is gyilkosság történt. Most ismét egy olyan eset történt Zsiden, ami a gyilkosságot megközelíti, de szerencsére a gyilkolási szándék csak súlyos testi sérüléssel végződött. Az eset a következő: Nagy József felsőzsidai lakos a szőlőjéből jött, három birkáját hajtva maga előtt, kutyája pedig kísérte. Utja Bicsérdi Péter szőlője előtt vezetett el. Bicsérdi vállán levő fegyverét leemelte és Nagy József kutyáját lelőtte. Erre Nagy József kérdőre vonta Bicsérdit, aki őt is lelővéssel fenyegette. Erre Bicsérdi bement hajlékába és onnan egy fejszét hozott ki és a még mindig ott álló Nagy József fejébe vágta, olyan szerencsétlenül találta, hogy Nagy József ott összeesett. Nagy József sérülései súlyosak, de nem életveszélyes, Bicsérdi pedig várja méltó büntetését.

— **Az öregek bevonulása.** 3-án mentek el az 1866–1871. években született „öregek”, e hó 16-án pedig az 1872–1884. években született népfelkelők kerülnek sorra. A járási főszolgabíró felhívta a jegyzőket, figyelmeztessék a bevonulókat, hogy pontosan november 16-án reggel jelentkezzenek bevonulási helyükön, mert onnan még aznap utnak indítatnak szolgálati állomásukra.

— **Mezőgazdasági érdekből meghatározott időre engedélyezett fölmentések meghosszabítása.** A magyar királyi honvédelmi és a császári és királyi hadügyminiszternek a magyar királyi földművelési miniszterrel létrejött megállapodása alapján kiadás alatt levő rendelete szerint, az említett miniszterek által a mezőgazdasági érdekből meghatározott időre engedélyezett és a járási főszolgabíráknak és a városi polgármesterek által 1916. évi 15.100. El. számú belügyminiszteri rendelettel 1916. évi november 30-áig meghosszabított legénységbeli felmentések, melyeket nevezett miniszterek időközben a mezőgazdasági érdekből engedélyeztek és 1917. évi március hó 31-ike előtt lejárnak, a járási főszolgabírák és városi polgármesterek engedélyével 1917. évi március hó 31-ig a kiadás alatt levő rendeletben foglalt korlátozások mellett megfognak hosszabíthatni.

— **A dohányinség a háboru végéig nem fog enyhülni.** Hivatalos helyről te szik közzé a következő nyilatkozatot: A szivar és cigaretta inség dolgában ezután sem lehet különösebb javulást várni. A katonaság óriási szükséglete az oka első sorban a nagy dohányhiánynak. Míg a világháboru tart, keremény van arra, hogy a bajokon segíteni lehessen. Dohánygyáraink teljes üzemmél dolgoznak és a termelt mennyiség semmiben sem marad mögötte az 1914-es békés év produkciójának. Három és fél milliárd cigarettát gyártottak a magyarországi gyárak 1913-ban, ugyanannyi lesz a gyártás az idén is, mert amíg 1913-ban dohánytermelésünk 200.000 méterháza volt, most már fokozták 260.000 méterházára. Tavaly már ennyi

termésünk volt. Mindenféleképpen megpróbálkoznak a dohányinségen segíteni: Hollandia és keleti dohányplaccokkal összeköttetésben léptünk. Az idén különben szükség lesz a külföldi dohányra, mert a dohányföldeknek csak 60 százalékát tudták bevetni. A termés ugyan jó közepesnek ígérkezett, de éppen a törés idején beállott nagy szárazság erősen rontott a terméseredményen.

— **Bricht Jenő orosz fogságból lrt.** Ezek a messi földről jövő káryák sok mindent tudnának elmondani, ha úgy szabadna írni az idegen földre, sok szenvedés közé szakadt véreinknek. De nem szabad megírni semmit. Csak figyelven elrejtve tudják tudatni az otthoniakkal, hogy hogyan megy a soruk. Így ír Bricht Jenő építőmester főhadnagy is, ki a Luck körüli harcokban került sebesülve fogságba. Mostanig korházban ápolták és most van utban a fogolytábor felé. Az utról írja németül, hogy el kellett hagyni a társaságot, Orám és Vadásztáskám hadnagyokat és Dr. Látszó, Pisztoly és Elszedték zászlósokat. Ugyiszintén kadet Bakancsomat Gyógyszorlga és Aspiránt ellopta. Nagyon fáj neki, hogy e kedves barátaitól meg kellett válnia.

— **A fuvar megállapítása.** Farkas István főbíró Sümeg előjáróságának javaslatára, valamint szakértő vél ménye alapján a fuvarozását a következőképpen állapította meg: Egy negyed öl (1 méter) tűzifa Sümegre való szállítása a városi erdőből 3 K-ban, az urbéri és sarvalyi erdőből 5 K-ban a sümeg-csehi-i erdőből pedig 6 K-ban állapították meg. Aki a megállapított fuvarbérnél többet kér, ad, vagy ígér kihágást követ el, melyért 15 napig terjedhető elzárással, és 200 K-ig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik.

— **Az országos közvélemezési hivatal és Zalamegye.** Báro Kürthy Lajos, az országos Közvélemezési Hivatal közelmúltban kinevezett elnöke leiratott intézett Zalavármegye alispánjához, melyben közli, hogy állását elfoglalta és hivatali működését megkezdte s kéri az alispánt, hogy hivatalos munkájában őt támogassa. — Az alispán a Kürthy báró elnöklőz intézett válaszában örömmel üdvözlözi az Országos Közvélemezési Hivatal elnökét új állásában s jelenti, hogy működését tőle telhetőleg a legnagyobb buzgalommal fogja támogatni s kéri, hogy a vármegye közvélemezési igényeinek kielégítése érdekében teendő felterjesztéseit jóakaratu figyelmére méltassa.

— **Tábori postai magáncomagforgalom.** A táborba magáncomagokat ez idő szerint a 8, 9, 11, 19, 20, 24, 24, 54, 36, 37, 39, 49, 51, 54, 55, 66, 69, 76, 79, 80, 88, 95, 102, 110, 111, 113, 125, 128, 133, 137, 238, 140, 145, 146, 147, 148, 153, 167, 175, 176, 177, 178, 190, 203, 207, 215, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 229, 231, 237, 239, 250, 260, 267, 273, 274, 276, 277, 278, 282, 283, 284, 286, 287, 288, 289, 291, 294, 295, 302, 307, 315, 316, 318, 319, 323, 324, 335, 366, 338, 340, 154, 364, 369, 372, 376, 377, 378, 385, 386, 389, 399, 400, 400 II, 400 III, 401, 403, 404, 405, 407, 444, 444 II, 444 III, 5 09, 510, 511, 512, 513, 514, 517, 600, 601, 602, 605, 607, 608, 611, 612, 613, 630 számú Oroszországban, Szerbiában, Montenegróban és Albániában működő (helynév szerint megjelölt hadtáppostahivatalok mint a hozzájuk utalt katonai parancsnokságok, csapatok és intézetek) tábori postáknak lehet küldeni.

— **Nem lesz gyorsvonat Budapestre?** Az egész Dunántulnak közönségét a legkellemetlenebbül érintő tervről vettünk értesülést. Megbizható helyről származó információk szerint ugyanis a Délvasut igazgatóságában azzal a tervvel foglalkoznak, hogy a Budapest – Nagykanizsa – Prágerhof vonalnak még meglévő egyetlen gyorsvonatját is beszüntetik, s ezzel Zalamegye elveszítene a fővárossal való minden gyorsvonati összeköttetését. Bármennyire méltánylandók is azok a körülmények (a személyzetihiány és a mozdonyok alacsony létszáma), amelyekkel e tervet indokolják, a legáltalá-

nosabb közgazdasági, sőt hadászati érdekek követelik, hogy annak megvalósításától a Délvasut igazgatósága, még nagyobb áldozatok árán is elálljon. Amikor a zalamegyei kereskedővilág sok jajjal teli kérvényeket küldözget amiatt, hogy a Béccsel való gyorsvonati összeköttetést állítsák vissza, végzetesen érintené ezt a nagy nemzeti erőt reprezentáló kereskedőtársadalmat, ha most még a magyar fővárossal való gyorsvonati összeköttetésétől is megfosztanák.

— **Köszönet.** A hadbavonultak családjaiknak támogatására jelzett összeget f. évi november hóra megfizették: Csorny Mária, Csonka Antalné, Farkas Istvánné, Horvát Imre, M. Kossa Gusztávné. — Dr. Bárdó Gyöngyné kir. körjegyzőné Kaposvárról 20 koronát küldött a sebesült katonák részére. Köszönet. — Dr. Kellemen Károlyné.

A magyar zsaner filmek egyik leghíresebb alkotása Tömörkényi István drámája a *Barlanglakók* c. életkép kerül ma bemutatásra. A magyar filmtechnika ezen remekműve, csodás kiállításánál, rendezésénél a tartalmánál fogva a közönséget valószínűleg elbűvöli. Az érdeklődés a magyar filmek iránt olyan nagy, hogy erre az előadásra a jegyek java részben már elfogytak.

Kiegészítő műsorból kiemelendő: *Teddy mint népfelkelő* c. vígjáték. A közönség már jól fogja ismerni Teddyt, kinek játékán már oly sokszor elmulatott.

A háborus kép, ezen a héten az orosz harctérről való. A felvételek a sajtóhadiszállás engedélyével készültek.

Jövő héten a nők keeence *Psilander* fog játszani. A *vestenci rejtély* c. bűnügyi történetben. A darab tartalma apache világból való, mind végig érdekes témájánál fogva elsőrendű alkotás.

Felölös szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gáb

ELADÓ URIHÁZ

A városház uccában kerttel, gyümölcsösrel, összes mellék helyiségekkel. Bővebbet a kiadó hivatalban.

FIATAL EMBER

ügyvéd irodában, mint irnok állást keres. Bővebbet a kiadóhivatalban.

☛ **A magyar filmek gyöngye!** ☛

Ma vasárnap, november 12-én

az Apolló mozgószínházban

bemutatásra kerül

BARLANGLAKÓK

Dráma 3 felvonásban.

Teddy mint népfelkelő
vigjáték.

Háborus kép

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítettnek.

Nyomatott Horvát Gábor gyorsajtóján Sümegen.